

Ikt. sz.: EUB-40/8-4/2015.

EUB-4/2015. sz. ülés
(EUB-27/2014-2018. sz. ülés)

J e g y z ő k ö n y v

az Országgyűlés **Európai ügyek bizottságának**
2015. március 9-én, hétfőn, 9 óra 51 perckor
az Országház főemelet 66. számú tanácstermében
megtartott üléséről

Tartalomjegyzék

<i>Napirendi javaslat</i>	3
<i>Az ülés résztvevői</i>	4
<i>Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása</i>	5
<i>A napirendi javaslat ismertetése, a napirend elfogadása</i>	5
<i>Az elnök napirend előtti tájékoztatója</i>	5
<i>Döntés egyeztetési eljárások kezdeményezéséről a HHSZ 140. § (2) bekezdése alapján</i>	
<i>a) Javaslat - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Szociális Alapról szóló 1304/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés által támogatott operatív programokra folyósított kezdeti előfinanszírozási összeg növelése tekintetében való módosításáról [COM (2015) 46, 2015/0026 (COD)]</i>	
<i>b) Javaslat - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról [COM (2015) 10, 2015/0009 (COD)]</i>	
<i>c) Javaslat - A Tanács rendelete az Európai Ügyészség létrehozásáról [COM (2013) 534, 2013/0255 (APP)]</i>	
<i>d) Javaslat - Az Európai Parlament és a Tanács irányelve az utasnyilvántartási adatállomány (PNR) felhasználásáról a terrorista bűncselekmények és súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, kivizsgálása és büntetőeljárás alá vonása érdekében [COM (2011) 32, 2011/0023 (COD)]</i>	5
<i>Határozathozatal</i>	6
<i>Tájékoztató az Európai Bizottság energiaunióra vonatkozó csomagjáról</i>	
<i>a) A stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előretekintő éghajlat-politika keretstratégiája [COM (2015) 80]</i>	
<i>b) Az energiahálózatok összekapcsolására vonatkozó 10 %-os célkitűzés elérése, az európai villamosenergia-hálózat felkészítése a 2020. évre [COM (2015) 82]</i>	7
<i>Dr. Szűcs Tamás tájékoztatója</i>	7
<i>Dr. Aradszki András tájékoztatója</i>	11
<i>Pelczné dr. Gáll Ildikó tájékoztatója</i>	15
<i>Kérdések, észrevételek, reflexiók</i>	16
<i>Az ülés berekesztése</i>	18

Napirendi javaslat

1. Döntés egyeztetési eljárások kezdeményezéséről a HHSZ 140. § (2) bekezdése alapján
 - a) Javaslat - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Szociális Alapról szóló 1304/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletnek az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés által támogatott operatív programokra folyósított kezdeti előfinanszírozási összeg növelése tekintetében való módosításáról [COM (2015) 46, 2015/0026 (COD)]
 - b) Javaslat - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról [COM (2015) 10, 2015/0009 (COD)]
 - c) Javaslat - A Tanács rendelete az Európai Ügyészség létrehozásáról [COM (2013) 534, 2013/0255 (APP)]
 - d) Javaslat – Az Európai Parlament és a Tanács irányelve az utasnyilvántartási adatállomány (PNR) felhasználásáról a terrorista bűncselekmények és súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, kivizsgálása és büntetőeljárás alá vonása érdekében [COM (2011) 32, 2011/0023 (COD)]
2. Tájékoztató az Európai Bizottság energiaunióra vonatkozó csomagjáról
 - a) A stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előrettekintő éghajlatpolitika keretstratégiája [COM (2015) 80]
 - b) Az energiahálózatok összekapcsolására vonatkozó 10 %-os célkitűzés elérése, az európai villamosenergia-hálózat felkészítése a 2020. évre [COM (2015) 82]

Előterjesztők:
Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár
Dr. Szűcs Tamás, az Európai Bizottság Magyarországi Képviselőtének vezetője

Az ülés résztvevői

A bizottság részéről

Megjelent

Elnököl: **Dr. Hörcsik Richárd** (Fidesz), a bizottság elnöke

Tessely Zoltán (Fidesz), a bizottság alelnöke

Bana Tibor (Jobbik), a bizottság alelnöke

Csöbör Katalin (Fidesz)

Gyopáros Alpár (Fidesz)

Helyettesítési megbízást adott

Farkas Flórián (Fidesz) Csöbör Katalinnak (Fidesz)

Firtl Mátyás (KDNP) Tessely Zoltánnak (Fidesz)

A bizottság titkársága részéről

Dr. Juhász László főtanácsadó

Dóczy Zsuzsánna munkatárs

Dr. Tamás Csaba Gergely szakmai tanácsadó

Meghívottak

Hozzászólók

Dr. Aradszki András nemzeti fejlesztési minisztériumi államtitkár

Dr. Szűcs Tamás, az Európai Bizottság Magyarországi Képviseletének vezetője

Pelczné dr. Gáll Ildikó európai parlamenti képviselő

(Az ülés kezdetének időpontja: 9 óra 51 perc)

Az ülés megnyitása, a határozatképesség megállapítása

DR. HÖRCSIK RICHÁRD (Fidesz), a bizottság elnöke, a továbbiakban ELNÖK: Jó reggelt kívánok! Hölgyeim és Uraim! Az Országgyűlés Európai ügyek bizottsága ülését megnyitom. Köszöntöm képviselőtársaimat, köszöntöm az Országgyűlés munkatársait, meghívott vendégeinket, szakértőnket és a napirendi pont előadóit.

Engedjék meg, hogy köszöntsem Pelczné Gáll Ildikó alelnök asszonyt az Európai Parlamentből, aki bizottságunk tiszteletbeli tagja. Köszönjük szépen, hogy el tetszett jönni.

Az első teendőnk a határozatképesség megállapítása. Az aláírt jelenléti ív alapján megállapítom, hogy bizottságunk határozatképes.

A napirendi javaslat ismertetése, a napirend elfogadása

A második teendőnk a napirend megállapítása. Képviselőtársaim a törvényi előírásnak megfelelően megkapták az értesítést. Két tervezett napirendi pontunk van. Az első: döntés egyeztetési eljárások kezdeményezéséről a házszabály 140. § (2) bekezdése alapján. Négy ilyen javaslatot küldtünk meg képviselőtársaimnak. A második napirendi pont pedig tájékoztató az Európai Bizottság energiaunióra vonatkozó csomagjáról - ez várhatóan 10 órától lesz -, a stabil, alkalmazkodóképes energiaunió és az előrettekintő éghajlat-politika keretstratégiája, valamint az energiahálózatok összekapcsolására vonatkozó 10 százalékos célkitűzése elérése, az európai villamosenergia-hálózat felkészítése a 2020. évre. Két előterjesztőt hívtunk meg: Aradszki András államtitkár urat, a Nemzeti Fejlesztési Minisztériumtól, valamint Szűcs Tamás nagykövet urat.

Tisztelt Bizottság! Szavazásra teszem fel. Ki az, aki támogatja a napirendi pontok megtárgyalását? (Szavazás.) Köszönöm szépen. A jegyzőkönyv számára megállapítom, hogy bizottságunk egyhangúlag elfogadta.

Az elnök napirend előtti tájékoztatója

Tisztelt Bizottság! Mielőtt a napirendi pontok tárgyalásához kezdenénk, tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy február 28-án a lengyelországi Krasiczynben a Kárpátok Európája konferencián vettem részt, ahol lengyel, cseh, szerb, román és ukrán parlamenti képviselőkkel az együttműködés szorosabbá tételének kérdéseit tekintettük át. Felszólalásomban a határon átnyúló projektekért való közös és koordinált fellépés fontosságát emeltem ki, figyelemmel a Juncker-tervben rejlő lehetőségekre is.

Jelzem továbbá képviselőtársaimnak, hogy Tóth képviselőtársunk és Bana alelnök úr javaslatát megfontolva a következő B héten várhatóan március 24-én, kedden délelőtt tartunk ülést, tehát kérem képviselőtársaimat, erre készüljenek. Egyébként - ahogy beszéltünk róla a bizottsági elnökségi ülésén - nekünk alkalmazkodnunk kell egyrészt a minisztériumokhoz, másrészt pedig az európai uniós rendhez, lehetnek olyan napirendi pontok, amikor nem tudjuk ezt a B hetet követni, hanem az A héten, tehát ilyenkor hétfőn kell tartanunk bizottsági ülést. Tehát én arra törekszem, hogy a képviselők igényeinek megfelelően próbáljuk meg az időpontot megválasztani, azonban ettől gyakorta el fogunk térni.

Döntés egyeztetési eljárások kezdeményezéséről a HHSZ 140. § (2) bekezdése alapján

a) Javaslat - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Szociális Alapról szóló 1304/2013/EU európai parlamenti és tanácsi

rendeletnek az ifjúsági foglalkoztatási kezdeményezés által támogatott operatív programokra folyósított kezdeti előfinanszírozási összeg növelése tekintetében való módosításáról [COM (2015) 46, 2015/0026 (COD)]

b) Javaslat - Az Európai Parlament és a Tanács rendelete az Európai Stratégiai Beruházási Alapról, valamint az 1291/2013/EU és az 1316/2013/EU rendelet módosításáról [COM (2015) 10, 2015/0009 (COD)]

c) Javaslat - A Tanács rendelete az Európai Ügyészség létrehozásáról [COM (2013) 534, 2013/0255 (APP)]

d) Javaslat - Az Európai Parlament és a Tanács irányelve az utas-nyilvántartási adatállomány (PNR) felhasználásáról a terrorista bűncselekmények és súlyos bűncselekmények megelőzése, felderítése, kivizsgálása és büntetőeljárás alá vonása érdekében [COM (2011) 32, 2011/0023 (COD)]

Tisztelt Bizottság! Hozzákezdünk az 1. napirendi pont megtárgyalásához. Ebben a ciklusban első alkalommal döntünk egyeztetési eljárások megindításáról. Ezen eljárás alapján az Európai ügyek bizottsága részt vesz a kormány által az Európai Unió Tanácsában képviselendő magyar álláspont kialakításában, tehát ez egy nagyon lényeges momentum. A bizottságunk döntéshozatali jogkörrel rendelkezik - ez is fontos -, a plenáris ülés helyett, tehát az Országgyűlés nevében hozzuk meg a döntésünket. Az eljárás centralizált, mert az eljárás elindítása és lefolytatása, valamint az állásfoglalás kialakítása a bizottságunk hatásköre. Ezért szoktam volt mondani, hogy az Országgyűlés egyik legfontosabb bizottsága vagyunk, mert ilyen mandátummal rendelkezünk.

Képviselőtársaim az egyeztetési eljárásra javasolt uniós tervezetek rövid összefoglalóját, valamint az egyeztetési eljárásról szóló rövid tájékoztatót múlt héten megkapták. Múlt kedden a bizottság elnöksége egyébként áttekintette a javaslatokat, és egyhangúlag támogattuk az eljárások megindítását.

Kérem, engedjék meg, hogy egy-egy mondatban a javaslatok lényegét ismertessem. Az első javaslat célja, hogy időben előbbre hozza az EU költségvetésében az ifjúsági, foglalkoztatási kezdeményezésre már jóváhagyott előirányzatok folyósítását. A második javaslat, az Európai Stratégiai Beruházási Alap már szerepelt bizottságunk napirendjén három héttel ezelőtt, amely az európai beruházási terv végrehajtásának egyik pillérét jeleníti meg. A harmadik javaslat az európai ügyészség, ahogy szoktuk mondani, az EPPO létrehozásáról szól. Szintén nem ismeretlen bizottságunk előtt, hiszen emlékeztetem képviselőtársaimat, hogy 2013 októberében ezzel kapcsolatban állapította meg az Országgyűlés a szubszidiaritás sérelmét, két héttel ezelőtt pedig Jourová biztos asszonnyal vitattuk meg a javaslat jövőjét. A negyedik és egyben utolsó javaslat az utas-nyilvántartási adatállomány, ismertebb nevén a PNR, ahogy szoktuk mondani a szakzsargonban, amely témakör még 2011-ben látott napvilágot, és egy hosszabb szünet után most a lett elnökség alatt várhatóan közeledik a Tanács és az Európai Parlament álláspontja.

Kérdezem képviselőtársaimat, van-e valakinek kérdése, véleménye, észrevétele. *(Nincs jelzés.)* Nem látok ilyet. Akkor mindenki megértette, hogy miről van szó.

Határozathozatal

Szavazásra teszem fel. Kérdezem képviselőtársaimat, ki az, aki egyetért azzal, hogy az előbb ismertetett négy európai uniós tervezetről egyeztetési eljárást

kezdeményezzen bizottságunk. Kérem, szavazzanak! *(Szavazás.)* Egyhangú. A jegyzőkönyv számára tehát megállapítom, hogy bizottságunk egyhangúlag elfogadta.

Szeretném megjegyezni képviselőtársaimnak, hogy a mai döntésünkről tájékoztatom a házelnök urat, az állandó bizottságok elnökeit, valamint a Miniszterelnökséget vezető Lázár János miniszter urat.

Tisztelt Bizottság! 10 órára terveztük a 2. napirendi pont tárgyalását. Egy technikai szünetet rendelék el, hiszen valahol a folyosón útban van a napirendi pont két előadója. *(Dr. Aradszki András belép az ülésterembe.)* Éppen meg is érkezett államtitkár úr. Jó napot kívánok! Tessék parancsolni helyet foglalni! Még várunk pár percet, hogy Szűcs Tamás nagykövet úr is megérkezzen. *(Néhány másodperc szünet. - Dr. Szűcs Tamás belép az ülésterembe.)* Meg is érkezett, úgyhogy nem is kellett technikai szünetet tartani. Hát, ez a pontosság. Bárcsak az Európai Unió más intézményei is így, ilyen pontosan működnének, ahogy nagykövet úr és államtitkár úr megérkezik pontban 10 órakor a bizottsági ülésünkre.

Tájékoztató az Európai Bizottság energiaunióra vonatkozó csomagjáról

a) A stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előrettekintő éghajlat-politika keretstratégiája [COM (2015) 80]

b) Az energiahálózatok összekapcsolására vonatkozó 10 %-os célkitűzés elérése, az európai villamosenergia-hálózat felkészítése a 2020. évre [COM (2015) 82]

Köszöntöm a napirendi pont előadóit, Szűcs Tamás nagykövet urat az Európai Bizottság Magyarországi Képviseletéről, és Aradszki András államtitkár urat a Nemzeti Fejlesztési Minisztérium részéről. A 2. napirendi pont tehát tájékoztató az Európai Bizottság energiaunióra vonatkozó csomagjáról. Két alpontja van: az egyik a stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előrettekintő éghajlat-politika keretstratégiája, valamint az energiahálózatok összekapcsolására vonatkozó 10 százalékos célkitűzés elérése, az európai villamosenergia-hálózat felkészítése a 2020. évre.

Tisztelt Bizottság! Az igen ambiciózus és horizontális jellegű, az energiaunióról szóló javaslatcsomag két elemét tűztük most a napirendünkre. Az Európai Bizottság javaslatcsomagja február 25-én látott napvilágot, és minden bizonnyal a következő évek legjelentősebb jogalkotási javaslatai követik majd. Képviselőtársaim a háttéranyagokat, a közleményeket a múlt héten, úgy hiszem, időben megkapták. Köszöntöm a kormány képviselőjét, illetve az Európai Bizottság Magyarországi Képviseletének vezetőjét. A korábbi gyakorlatunknak megfelelően tehát nemcsak a kormány, hanem az Európai Bizottság részéről is meghívtuk az előadót, valamint még egyszer köszöntöm Pelczné Gáll Ildikó alelnök asszonyt, és ha a két előadó után szeretne megszólalni az Európai Parlament részéről is, akkor szívesen megadjuk a lehetőséget.

Tisztelt Bizottság! Tájékoztatom önöket, hogy a mai vitánkra körülbelül egy óra áll rendelkezésre. Megadom a szót. Államtitkár úr, nagykövet úr, tessék parancsolni!

Dr. Szűcs Tamás tájékoztatója

DR. SZŰCS TAMÁS, az Európai Bizottság Magyarországi Képviseletének vezetője: Köszönöm szépen a lehetőséget. Nagy tisztelettel köszöntöm elnök urat, a bizottság tagjait, államtitkár urat és természetesen az Európai Parlament képviselőjét. A múltkor is már egy jó gyakorlatnak bizonyult - azt hiszem, Magyarország ebben a

tekintetben is az előőrsek közé tartozik, ha jól érzekelem -, hogy az EP, a nemzeti parlament, a Bizottság és a kormány együtt jelenik meg egy ilyen ülésen.

Valóban február végén fogadtunk el egy nagyon komplex dokumentumcsomagot. A fő célunk az volt, hogy biztonságos, fenntartható, versenyképes és megfizethető energiát biztosítsunk az Európai Unió valamennyi polgára számára. Tehát ez az elméleti cél, amit azt hiszem, hogy mindenki teljes mértékben elfogad. A tavaly novemberben fölállt Bizottság kiemelt prioritásként kezeli a rugalmas energiaunió és a jövőbe mutató éghajlat-politika kérdését. Nyilvánvaló, hogy az elavult infrastruktúra, a rosszul integrált piacok és a szakpolitikák összehangoltságának hiánya miatt az európai fogyasztók nem élvezhetik mindazokat az előnyöket, amelyek egyébként relevánsak és relevánsak lehetnének az Európai Unióban egy egységes szerkezetben.

A csomag lényegében a 28 európai energiapiac integrálását tűzte ki végső céljául egy nagy, közös energiaunióba azért, hogy csökkenjen az energiatülszórás, növekedjen a kiszámíthatóság. Ez egy nagyon nagy volumenű elképzelés, nyilván nem holnap fog megvalósulni. Maga Šefčovič alelnök az eredeti Európai Szén- és Acélközösség létrehozásához hasonlította - nyilván a téma hasonlósága miatt - ezt a koncepciót.

Említettem, hogy nagyon komplex dokumentumcsomagról van szó - rengeteg melléklettel -, ezt mi sem mutatja jobban, hogy 14 európai biztos, tehát a Bizottság 14 tagja és 16 főigazgatósága dolgozott nagyon szoros együttműködésben hónapokon keresztül azért, hogy ez a csomag elkészüljön. A fő koordinátora Šefčovič alelnök volt, és Cañete biztos, aki szintén nagyon nagy szerepet játszik, ő elsősorban az éghajlat-politikai vonatkozások nagymestere.

Az első és legfontosabb anyag tulajdonképpen a stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előrettekintő éghajlat-politikai keretstratégia. Ez öt egymással összefüggő célkitűzést határoz meg, ezek a következők: energiabiztonság, szolidaritás és bizalom, teljesen integrált európai piac, a kereslet csökkentését elősegítő energiahatékonyság, a gazdaság dekarbonizációja, valamint a kutatás, innováció és a versenyképesség. Ezekre később egy picit részletesen kitérek, ha az idő megengedi.

Van egy Magyarország számára, azt hiszem, kiemelten fontos része a csomagnak, az összekapcsolásról szóló közlemény, amely alapján 2020-ig szeretnénk legalább 10 százalékos összekapcsolási szintet elérni, és az erre vonatkozó intézkedéseket jelentjük meg ebben az anyagban. Itt egyébként jó hír, hogy Magyarország azok közé az országok közé tartozik, amelyek tulajdonképpen már most teljesítik ezt a követelményt. A cél az, hogy 2020-ig egy kivétellel valamennyi tagállam elérje ezt a célkitűzést.

Végül az EU álláspontjáról szóló közlemény, arról az álláspontról, amelyet decemberben a Párizsban aláírt éghajlat-változási megállapodás során terveztünk képviselni. Ennek az elképzelésnek az a lényege, hogy egy átlátható, dinamikus és jogilag kötelező érvényű, globális megállapodás szülessen Párizsban. Maga a közlemény meghatározza a 2015 első negyedévének végéig benyújtandó, javasolt uniós kibocsátáscsökkentési célértékeket. Rávilágít e közlemény arra is, hogy az egyéb uniós politikák hogyan segíthetik az Európai Unió nemzetközi éghajlat-politikájának érvényesülését.

Engedjék meg, hogy ezek közül az első kettőről mondjak néhány részletet - nyilván nincs sok időnk, és a vitára is érdemes időt hagyni -, végül pedig egy gondolatot egy olyan anyagról, ami nem ennek a csomagnak a része, de mégis idekapcsolódik: a kohéziós politika és az energiaunió kapcsolatáról a legvégén még egy mondatot szeretnék majd mondani.

Tehát az alapdokumentum, az energiaunió és az éghajlat-politika keretstratégiáját fent vázolt öt dimenzió részletesebb kibontásának ez első témája az energiabiztonság, szolidaritás és bizalom kérdése. Maga az energiaunió a 2014-es energiabiztonsági stratégiára épül, azt gondoljuk, hogy a nagyobb energiabiztonság elérésének a kulcsa a belső energiapiac teljes kiépítése, a hatékonyabb energiafelhasználás. Ehhez nyilván diverzifikálni kell mind az energiaforrásokat, mind a szállítókat, mind az útvonalakat. Nyilvánvaló, hogy az energiamix meghatározása továbbra is tagállami hatáskör, ugyanakkor a Bizottság fel fog lépni annak érdekében, hogy a diverzifikálás hatékonyabbá váljon, erre konkrét ötleteket is megjelenítünk: déli gázfolyosó, LNG-terminál, satöbbi. Nem kell különösebb magyarázat ahhoz, hogy lássuk, hogy minél diverzifikáltabb az energia forrása, annál nagyobb lehet az energiabiztonság Európában.

A következő nagyobb gondolatkör a teljesen integrált belső energiapiac kérdésköre. Šefčovič alelnök úr az ötödik szabadságjogról elmélkedett, azt hiszem, ez egy találó kifejezés. Meglátjuk, hogy mikorra fog megvalósulni ez a fajta szabad mozgás, valószínűleg itt sem években gondolkodhatunk, hanem évtizedekben, ha minden jól megy. Nyilván ahhoz, hogy ez megvalósuljon, a belső piacon át kell alakítani az állami beavatkozások rendszerét, és a környezeti szempontból káros támogatásokat fokozatosan meg kell szüntetni. Tapasztalható előrelépés ezen a területen az utóbbi időben, felgyorsult az infrastruktúra kiépítése, és különösen a közelünkben, az EU keleti határán zajló, jelenlegi események fényében, azt hiszem, mindannyian látjuk, hogy ezt a munkát minél inkább szükséges lenne felgyorsítani.

Ahhoz, hogy egy ilyen rendszer kiépüljön, nagyon jelentős termelési, hálózatépítési és energiahatékonysági beruházásokat kell megvalósítani. Becsléseink szerint a következő évtizedben körülbelül évi 200 milliárd eurós nagyságrend szükséges ehhez. Ennek az oroszánrészét a magánszférának kell biztosítania, de az Európai Beruházási Bank, az európai hálózatfinanszírozási eszköz és a strukturális és befektetési alapok is tudnak ehhez támogatást adni. Konkrétan a hálózatfinanszírozási eszközökből 5,35 milliárd euró van előirányozva 2014 és 2020 között. Ezenfelül kell majd számolnunk az Európai Stratégiai Beruházási Alapból - a múltkor erről beszéltünk, 315 milliárd nagyságrendről van szó - remélhető forrásokkal.

Nagyon fontosnak tartjuk azt is, hogy valamennyi tagállam dolgozzon ki egy olyan stratégiát, amely a kiszolgáltatott fogyasztók védelmét biztosítja.

A harmadik nagyobb témakör az energiahatékonyság. Itt 2014 októberében maga az Európai Tanács tűzte ki célul azt, hogy 2030-ra legalább 27 százalékkal javuljon az energiahatékonyság. Valószínűleg 2020-ig ezt 30 százalékra fogjuk majd növelni. Erről döntés még nincsen, de a gondolkodás ebbe az irányba halad. Az Európai Unió továbbra is világszinten szeretne vezető szerepet betölteni ebben a témában.

A negyedik nagyobb gondolatkör a gazdaság dekarbonizációja. Nyilvánvaló, hogy az energiaunió gondolatának szerves részét képezi egy ambiciózus éghajlat-politika is. Ez az egész Unióra kiterjedő szén-dioxid-piac megvalósítását jelenti az ezen a rendszeren kívül eső ágazatok esetében, az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentését jelenti. Itt szintén egy igen ambiciózus célkitűzést jelenítünk meg: 2030-ig 90-hez képest legalább 40 százalékkal szeretnénk csökkenteni a belső üvegházhatásúgáz-kibocsátást. Ezenkívül fontos cél, hogy 2030-ra az uniós energiafogyasztáson belül a megújuló energia részaránya elérje a 27 százalékot. Jelenleg jó irányba halad Európa összességében e felé a cél felé, nyilvánvalóan az egyes tagállamok helyzete egyelőre nagy eltérést mutat.

Az ötödik nagyobb gondolatkör a kutatás, innováció és a versenyképesség gondolatköre. Ez hosszú ideje nagyon fontos prioritás. Sajnos nincs teljes összhangban, azt hiszem, az elméleti fontossága ennek a témának a gyakorlati lépésekkel összességében, tehát a világ más térségeiben nagyobb forrásokat biztosítanak erre, mint az Európai Unióban. Nyilván jó lenne, ha ez a helyzet megváltozna. A tagállamok között szintén nagy szórás tapasztalható ezen a téren.

Áttérnék a másik nagyobb anyagra, amit említettem, az összekapcsolásra vonatkozó 10 százalékos célkitűzésre. Ha befejeztem, majd kiosztunk pár slide-ot és infografikát, ami segíti mindezeknek a megértését. Itt az elmúlt évtizedekben már jelentős erőfeszítést tettünk azért, hogy kiépüljön egy összekapcsolt, teljes energiapiac, és vannak is ennek kézzelfogható eredményei, például a nagykereskedelmi villamosenergia-árak egyharmaddal csökkentek, a fogyasztóknak sokkal több választási lehetőségük van, de rengeteg még a tennivaló, ez majd az infografikákon is látszani fog. Ha nagyon röviden akarnám ezt megfogalmazni, akkor a nemzeti energiapiacokra való széttagoltságot szeretnénk megszüntetni. Ahhoz, hogy ez megtörténjen, számításaink szerint 105 milliárd euróra van szükség, ebből 35 milliárd euróra azon összekapcsolásokhoz, amelyek közös érdekű projektnek minősülnek, és szükségesek a 10 százalékos uniós cél eléréséhez.

Az úgynevezett európai hálózatfinanszírozási eszköz a 2020-ig szükséges beruházásoknak csak mintegy 3 százalékát képes finanszírozni, tehát nyilván további forrásokat kell ennek érdekében mozgósítani. Itt szóba jöhetnek a strukturális és befektetési alapok, az Európai Regionális Fejlesztési Alap és más európai források is.

Az összekapcsolás megvalósítása kulcsfontosságú lenne Európa energiabiztonsága számára, sokkal versenyképesebb energiaárakat eredményezne egy élénkebb verseny, amely ezáltal megvalósulna, és könnyebb lenne elérni a klímapolitikai célokat, illetve a dekarbonizációs célkitűzés megvalósítását.

Az is látható, hogy az összekapcsolás által jobban integrált piac csökkentené a termelési csúskapacitásba és az energiatárolókba való beruházások szükségességét, hiszen az egyes országok erőműveire nem egy időben lenne szükség. Egy 2013-as tanulmány szerint egy jól működő európai energiahálózat évente 12-40 milliárd euró megtakarítást jelentene a fogyasztók számára 2030-ra.

Nagyon nagy volumenű tervek ezek, reméljük, hogy mind a tagállamok, mind az Európai Parlament tagjainak támogatását el fogja nyerni, ha nyilván nem is minden elemében pontosan így, ahogy ez a bizottsági javaslat most megfogalmazódott, de a szükséges viták után egy olyan elképzelés születik, amely tényleg egy jelentős előremozdulást eredményezhet.

Ígértem, hogy még mondok egy mondatot a kohéziós politika és az energiaunió kapcsolatáról. Ugyanaz nap, amikor elfogadtuk ezt a komplex csomagrendszert, tettünk közzé egy anyagot arról, hogy hogyan járul hozzá a kohéziós politika az energiaunió kiépítésének a stratégiájához. Itt nagyon erős szerepet látunk, nagyon nagy lehetőségeket látunk. Konkrétan 38 milliárd eurót lehetséges fordítani azokra a célkitűzésekre, amelyek az energiauniós csomag megvalósításához szükségesek. Ezenkívül pedig szívesen készen állunk a tagállamoknak való technikai segítségnyújtásra is ebben a témakörben.

Ennyit szerettem volna első körben megosztani önökkel. Még annyit engedjenek meg, hogy felhívjam a figyelmüket egy eseményre, amelyet a képviselőlet szervez március 27-én. Az anyag íróit, két olyan szakembert fogunk meghívni az Európa Pontba, akik maguk írták a közlemények egy jelentős részét a Bizottság Főtitkárságától, illetve az energia-főigazgatóságról, stakeholdereket, államigazgatási szerveket és természetesen bárkit, aki ezzel kapcsolatban érdeklődik, szívesen látjuk ezen a rendezvényen. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönjük szépen, nagykövet úr. Átadom a szót a kormány képviselőjének Aradszki államtitkár úrnak. Tessék parancsolni!

Dr. Aradszki András tájékoztatója

DR. ARADSZKI ANDRÁS államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Köszönöm a szót, elnök úr. Tisztelt Bizottság! Elnök Úr! Képviselő Asszony! Nekem igazából az lenne a mandátumom, hogy az energiaunió tervezetét, illetve azt az utat, amin az Európai Bizottság elindult, értékeljem, és megvilágítsam azokat a szempontokat, amelyek a magyar energiagazdálkodás, a magyar energiastratégia szempontjából relevánsak lehetnek, amelyek előremutatóak lehetnek, vagy amelyek bizonyos szempontból vitatottak lehetnek, és a vita irányát is meg szeretném mutatni.

Mielőtt az egész energiauniós elképzelésekről beszélünk, azért el kell mondanom, minden alkalommal ilyenkor előveszem az általunk 2011-ben elfogadott magyar energiastratégiát, és meg kell mondanom, hogy a 2011-es energiastratégia alapvetően azokat az irányokat, azokat az alapelveket, azokat a célokat határozta meg, amikről most az energiauniós elképzelések beszélnek azzal a különbségtétellel, hogy számunkra elsődleges az, hogy az energiapiac a gazdaság számára versenyképes és a lakosság számára elérhető árú energiát tudjon szolgáltatni, és ezáltal szolgálja az európai gazdaság versenyképességét is. Ez egy nagyon fontos szempont a magyar energiastratégiában, de ugyanolyan fontos szempont az, hogy növelje az energiahatékonyságot abból az elvből kiindulva, hogy az el nem használt energia a legolcsóbb energia, és egy energiaforrás-semlegességre törekedve a dekarbonizációs útitervnek fontos elemét alkotja - hasonlóan más európai országokhoz - az atomerőmű-kapacitás fenntartása, nem kizárva, sőt támogatva a továbbiakban is a megújuló energiából származó energiaforrásokat.

Ami az egész dolgot szerintem az energiaunió részére elindította, és tulajdonképpen ezt a közös gondolkodást katalizálta, az a 2009-ben bekövetkezett energiaválság olyan értelemben, hogy ekkor világossá vált, hogy Európának az energiával való ellátása eléggé kritikus. Ha összevetjük azt is, hogy az Európai Unió az energiaforrásainak több mint 60 százalékát harmadik országokból szerzi be, tehát Európai Unió kívüli országokból, akkor azt is láthatjuk, hogy e tekintetben Magyarország helyzete közel azonos az Európai Unióhoz azzal a különbségtétellel, hogy Magyarország főleg földgáz tekintetében erősebben kiszolgáltatott egy forrásnak.

Ettől függetlenül azt kell mondani, az a magyar álláspont, hogy az energiaunió koncepciója nagyon fontos, és egy hosszú távú irányt és célt határoz meg, amelynek a kivitelezésénél tekintettel kell ugyan lennünk a jelenlegi, igen kritikus biztonsági, geopolitikai, európai szempontból is érzékeny helyzetre, de nem ennek kellene a meghatározónak lenni, hanem egy hosszabb távú elképzelés mentén kell elérnünk azt a vágyott célt, amit egyébként az Európai Unió energiauniós elképzelésének öt pontja tartalmaz. Tehát egy biztos energiaellátást, a tagállamok egymás közötti szolidaritását, egy teljesen integrált belső piacot jelentene, folytatva az energiahatékonyság növelésével és a gazdaság dekarbonizációjának a mihamarabbi elérésével, a 40 százalékos célarány elérésével. Nagyon fontos, hogy mindez úgy valósuljon meg, hogy egy innovatív energiatermelés, energiaraktározás, energiamegoldás legyen, ezzel is csökkentve az energiafelhasználás mértékét, de mintegy gazdasági növekedést fejlesztő hatást is kifejtve az energiaunió által vagy annak mentén megvalósított innovációs projektek alkalmazásával és minél szélesebb elterjesztésével. Ezek kétségtelen nagyon fontos dolgok.

Ha végigmegegyünk, az energiabiztonság szempontjából mindenki látja, hogy főleg Közép-Kelet-Európa és a Balkán tekintetében erősen kétséges az energiabiztonság megtartásának a lehetősége, és ezért a magyar álláspont a prioritások között kezeli az energiaunió megvalósításának az útját, az úgynevezett infrastruktúra-fejlesztést, mert azt mondjuk és úgy gondoljuk, hogy amíg nem azonos vagy közel azonos az adott infrastruktúra-ellátottság itt Közép-Kelet-Európában és a Balkánon, addig nehezen lehet beszélni teljesen integrált belső piacról, addig nehezen lehet beszélni olyan versenyhelyzetek kialakulásáról, amit esetleg, mondjuk, a flandriai vagy németországi részen pontosan az igen cizellált és igen jól fragmentált infrastruktúra jelent.

Tehát nekünk ez a fő hangsúlyunk, és e tekintetben azt is elmondtuk és elmondjuk folyamatosan a viták, megbeszélések során, hogy igen, szükségünk van az infrastruktúra-fejlesztésre, és hangsúlyozzuk minden esetben, amit nagykövet úr is említett, hogy nem elsősorban magyar érdekből, nem magyar hiányosságok miatt, hanem azért, hogy Magyarország ezt az energiasziget jellegét, amivel jelenleg rendelkezik, mihamarabb szüntesse meg, és minél több forrásból tudjon energiához jutni. Ezzel egyidejűleg természetesen ez a több forrás azt is jelenti, hogy vannak azért célzott irányok, egyetértünk a déli folyosó megteremtésével, egyetértünk az észak-déli korridor megteremtésével, de hasonlóan több más, térségbeli országhoz, azért azt mindig aláhúzzuk, hogy jelen pillanatban - és azért kezdtem el mondani az elején, hogy nem szabad determinálni az energiaunió megvalósítását a jelenlegi politikai, főleg orosz-ukrán helyzetben - ebben a térségben az orosz gáz nélkül nem képzelhető el hosszú távon sem, de középtávon biztosan nem az energiaellátás biztonsága.

Az más kérdés - és ezt mindig is elmondtuk az Európai Unió adott fórumain -, hogy ezt úgy lehet elképzelni, hogy erősítve az energiapiac kialakításának a szándékát, ezt az orosz gázt involválni kell az európai piaci keretek közé, amire egyébként van példa, tehát nem ördögtől való. Az orosz gáz Nyugat-Európában, amelyik Északi Áramlaton keresztül jön be európai uniós keretek között, piaci keretek között, megfelelő infrastruktúrával alátámasztott piaci keretek között, megfelelő intézményrendszerrel piaci szerepelőként működik, és ott is részt vesz a gazdasági-piaci versenyben. Tehát nekünk ezek a szempontok nagyon fontosak, amikor elkezdünk tárgyalni az energiaunió megvalósításának a lehetőségéről.

Nagyon nagy víziója az integrációnak az úgynevezett szabályozási, illetőleg hatósági szintek egységesítése. Itt az integrálásnak ez a kérdése nagyon fontos, hogy miként fog ez megtörténni, milyen szintje lesz, illetve milyen szintjei lesznek. E tekintetben meg kell említenem, hogy most március 5-én volt az energiaügyi miniszterek találkozója, és hasonlóan a magyar állásponthez, az országok jelentős többség úgy képzei el, hogy lépésről lépésre folyamatként, és regionális együttműködési keretek között elindulva ezeket az integrációs szabályozási elképzeléseket megvalósítani. Erre egyébként számos példa van a térségünkben is, de hozzá kell tenni, hogy rengeteget kell ezért dolgoznunk, hogy a különböző szabályozási és irányítási metodológiát egységesítsük, egy irányba mutassunk, és ezáltal szolgáljuk a piac fontos megjelenését.

De ezzel már rá is térnék arra, hogy milyen szabályozási keretekben látjuk elképzelhetőnek az energiauniót, annak a megvalósítását. Mi úgy gondoljuk, hogy tekintettel arra, hogy az úgynevezett harmadik energiacsomag megvalósítása, adaptálása nem minden országban történt meg, Magyarország úton van, tehát most fogadtunk el egy ehhez kapcsolódó törvényjavaslatot, de még ebben a fél évben azért továbbmegegyünk, és igyekszünk ezt a harmadik energiacsomagot teljes mértékben az előírásoknak megfelelően adaptálni. De ettől függetlenül azt kell látnunk, hogy először ismerjük meg a harmadik energiacsomag szabályozási kereteinek a

hatályosulását, milyen hatékonysággal és milyen gondokkal vagy milyen harmóniával tudja szolgálni az energiaunió piacának, energiapiacának a kialakulását, és ezen szabályozási keretek között próbáljuk meg alkalmazni azokat az eszközöket, amelyek egyébként szerintem nagyon helyesen az energiauniós elképzelések kapcsán kiindulópontként jelentkeznek. Tehát innen indulunk ki, a harmadik energiacsomag megvalósulása, a vezetékek harmonizált együttműködésének, a piaci módszereknek az egyre teljesebb körű alkalmazásával.

A másik része a dolognak szintén szabályozási kérdés, hogy a hatályos európai uniós keretek között - mint ahogy említettem - kell dolgozni, persze, értékelve azokat az ellentmondásokat, amelyeket egyébként már most is lehet észlelni.

Még egy dolog: fontos vita zajlik abban a kérdésben, hogy lehet-e az energiaunió keretei között hatóságilag szabályozott ár alkalmazása is. Meg kell mondanom, hogy e tekintetben a Bizottság sokkal rugalmasabb lett az elmúlt hetek, hónapok alatt. Tehát miután több ország jelezte ebbéli szándékát, hogy bizonyos társadalmi rétegek kiszolgáltatottsága és a nem megfelelő energiapiaci helyzet miatt hosszabb távon fent kívánja tartani a szabályozott árak alkalmazását az energiapiacra, e tekintetben azért természetesen törekedni kell ennek a fokozatos kivezetésére, de ennek is egyik, úgy gondolom, igen komoly előfeltétele, hogy értékeljük a harmadik csomag hatékonyságát, érvényesülését, és értékeljük azokat a lépéseket, amelyeket az energiaunió megvalósításával kapcsolatban az európai szabályozás jelenteni fog.

Én fontosnak tartom, hogy a közös kormányzás tekintetében is a regionalitások megközelítést alkalmazzuk. A megerősíteni javasolt szervezetek, az ACER, az ENTSOG és az ENTSO-E hatáskörének a megerősítése egy komoly tárgyalásos csata lesz. Abból a kiindulópontból kell nekünk ezt értékelni, hogy egyébként minden állam felelős a saját energiastratégiájának a megvalósításáért, felelős a saját országának az energiabiztonságáért és az energiaellátásáért. Tehát itt egy komoly szemantikai vita is és jogi vita is van, egy érzékeny terület, ez kétségtelen. Jelen pillanatban kétségtelen az is, hogy az előbb említett szervezetek hatáskörei nem alkalmasak arra, hogy egyébként egy hosszú, konkrétabb és könnyebben érvényesíthető szabályozást, illetve regulátori szerepet töltsenek be. Arra viszont tényleg alkalmasak, hogy a konfliktushelyzeteket értékelve a konfliktusokat segítsék megoldani.

Ami még nagyon fontos, és visszakanyarodnék a finanszírozás tekintetében az infrastruktúra-fejlesztéshez - mint ahogy említettem, ez egy nagyon fontos prioritás a magyar oldalról, és ez versenyképességi kérdés is -, itt azért előtérbe kell helyeztünk álláspontunk szerint főleg azokon az energiaszigetes és energiahiányos területeken, amelyek főleg Közép-, Dél- és Délkelet-Európában találhatóak, a vissza nem térítendő támogatásokkal történő megvalósítását is.

Azt lehet látni, az a tapasztalat legalábbis magyar részről, de mások is megerősítették, hogy tisztán piaci alapon infrastruktúra fejlesztése nagyon nehezen vagy jelentős energiadíj-növeléssel együtt lehetséges.

Ami viszont látszólag ellentmondás, de ebből a szempontból nagy jelentősége van az energiaunióknak, hogy ha ez alulról jövő, regionális szempontokat jobban figyelembe vevő módon valósul meg, hogy teremt egy olyan stabil környezetet, aminek a hiánya, azt lehet látni, hogy az Európai Unió területén az energiacélú beruházásokat bizonytalanná teszi. Ezzel nemcsak Magyarország szembesül, hanem sok már ország Németországtól kezdve Franciaországon át végig lehet menni ezeken a dolgokon. Tehát, ha ebbe az irányba indul el az energiaunió kidolgozása, hogy elsődleges cél megtalálni azokat a forrásokat, formákat és hatásköröket, amelyek egy versenyképes energia előállításához, egy jó piachoz vezetnek, és biztosítják hosszabb távon ezeknek a piaci alapon történő, de figyelemmel bizonyos leszakadt rétegeknek a

kiszolgáltatottságát is, tehát, ha ebbe az irányba indul el, akkor ez a magyar álláspont szerint üdvözlendő.

Hozzá kell tennem, hogy nagyon sok megbeszélésre, tárgyalásra lesz szükségünk. A március 5-ei energiatanácson Šefčovič alelnök úr jelezte azt, hogy az energiaunó megvalósításának a lépései regionális egyeztetésekkel, minden országra lebontott feladatok értékelésével és az igények számbavételével fog végrehajtódni. Ez egy nagyon fontos elképzelés, nagyon fontos megközelítés, mert úgy gondolom, hogy ez erőteljesebb biztosítéka, hogy az az elképzelés, amelyet energiaunióknak nevezünk ma, meg tud valósulni.

Egy dolgot még azért említenék e tekintetben, az úgynevezett irányítási kérdésben elég sokan vitatták az eredeti elképzelést, hogy közös energiabeszerzéseket bonyolítsanak le az energiával kapcsolatban az Európai Bizottság vagy annak meghatalmazott szerve. A másik meg az úgynevezett államközi szerződések előzetes vizsgálata. E tekintetben vita van. Mi úgy gondoljuk, hogy a közös beszerzés a WTO- és egyéb versenyszabályokkal szembe megy. Elfogadható és alkalmazható krízishelyzetben, tehát, amikor egy olyan helyzet alakul ki, hogy az Európai Unió energiaellátása bizonytalan, és a meglévő piaci környezetet jelentős zavarok támadják, és nehezítik annak az alkalmazhatóságát, akkor elképzelhető a közös beszerzés kérdése. Az előzetes államközi megállapodásokkal kapcsolatban a magyar álláspont az, hogy a jelenlegi keretek alkalmasak arra, hogy az államközi megállapodások európai normáknak való megfelelését a Bizottság ellenőrizze, kontrollálja és kövesse.

Infrastruktúrák. Az elektromos áram területén, azt hiszem, 30 százalék körüli annak a lehetősége, a határkeresztező kapacitásoknak a megtermelt áramhoz kapcsolódóan az aránya, tehát nem ott vagyunk, ahol most a spanyolok meg a franciák, akik büszkén bejelentették, hogy megduplázták a határkapacitást, de még mindig nem éri el az 5 százalékot, ezt csak jelzem. Tehát van honnan fejlődniük.

A gáz-infrastruktúrával kapcsolatban azt is elmondtam, hogy nyilvánvaló az, hogy a horvát és a román felet rá kell kényszerítenünk arra, hogy a reverse flow-kat valósítsa meg. Örömmel kell mondanom, hogy abban az elképzelésben, ami a magyar kormányt jellemzi - és ez nemcsak a Fidesz-KDNP kormányát jellemezte, hanem meg kell mondanom, az előző kormányt is, amikor nagy gondot fordítottak a határkeresztező infrastruktúrákra -, ebben jól szerepelünk, de mindenki védi a maga piacát. Tehát ne úgy gondoljunk az energiaunióra, hogy mi, Magyarország vagyunk, akinek ellenvetései vannak. Románia védi a maga piacát, szereti azt megtartani, hogy a saját gázát saját maga használja föl, nem szívesen nyitja meg ezt a gázpiacot. Ugyanez a helyzet Horvátországgal kapcsolatban is. De ettől függetlenül nekik szerződéses kötelezettségeik vannak, hogy megfelelő szintű reverse flow-t, tehát visszaáramlást biztosítsanak a már meglévő vezetékhalózatokon keresztül.

Ami nagy gond a jövőt illetően, hogy az orosz fél bejelentette a Déli Áramlat megszüntetését, azt is bejelentette, hogy legkésőbb 2019-től Ukrajnát mint tranzitországot meg akarja szüntetni. Ehhez neki joga van, ezt csak zárójelben jegyzem meg, hogy ez bizony nehézséget jelent nemcsak Magyarországnak, hanem a balkáni államoknak is. Tehát mindenféleképpen gondoskodnunk kell arról, hogy Délkelet-Európa felől Közép-Európa felé megfelelő mennyiségű, 15-20 millió köbméter/éves gáz jusson el. Elkezdtük - ugyan nem tartozik a bizottság napirendjéhez, de Šefčovič úr kezdeményezésére az érintett országok elkezdtek - megvizsgálni, hogy hogyan tudják gyorsan, a 2019 előtti időpontig megoldani a saját gázellátásukat. Ebben itt is az infrastruktúra-fejlesztést jelölték meg mint domináns tényezőt. Én nagyon bízom benne, hogy e tekintetben lesz elképzelés, és nemcsak

európai uniós, hanem Európai Unión kívüli országokkal is szolidárisak tudunk lenni ebben a kérdésben.

Én röviden ennyit szerettem volna elmondani, nem akartam még egyszer megismételni a nagykövet úr által elmondottakat, igyekeztem a magyar álláspont orientáló különbözőségét elmondani. Váron én is a kérdéseket a tisztelt bizottság tagjaitól.

ELNÖK: Köszönöm szépen, államtitkár úr. Alelnök asszony, megadom a szót önnek is.

Pelczné dr. Gáll Ildikó tájékoztatója

PELCZNÉ DR. GÁLL ILDIKÓ európai parlamenti képviselő: Köszönöm szépen, elnök úr. Köszönöm nagykövet úrnak és államtitkár úrnak a tájékoztatóját, és azt is köszönöm, hogy újra itt lehetek ebben a fontos kérdésben, akár tényleg tűnhet úgy, hogy gyakorlat ez már, de mindig fontos témáról van szó, és én örömmel jövök vissza ebbe a bizottságba.

Ami az energiauniót illeti, nyilvánvalóan az Európai Parlament is kiemelt figyelmet szentel ennek a témának, annál is inkább, mert mindazokkal az elvekkkel, amiket bemutattak, amikor a csomagot előterjesztették, szerintem mindenki egyetért. Nem is az elvekkkel van a probléma, hanem a részletekkel van a probléma. Ha az Európai Uniót egy belső piacnak tekintjük - márpedig ennek tekintjük -, akkor látjuk, hogy ennek a belső piacnak bizony vannak problémái energiaszükséglet oldaláról, mégpedig az a problémája, hogy az energiaszükségletének több mint 40 százalékát külső forrásokból, az Unión kívülről kell hogy biztosítsa, ez 400 millió eurós nagyságrendű tétel, tehát nem kis tételről van. Ha a versenyképességi kérdéstről beszélünk - nemrég volt a TTIP vitája itt, az Országházban is -, nyilvánvalóan ez versenyképességi kérdés is, mert ha az elektromos áramot nézem, akkor nagykeráron 30 százalékkal vagyunk drágábbak, mint az Amerikai Egyesült Államok, de gáz tekintetében 100 százalékkal. Tehát fontos számunkra, mind a 28 tagállam számára, hogy ezt a versenyképességi pozíciót erősíteni tudjuk.

Egyébként pedig az Európai Unió belső piaca nem működik úgy, ahogy annak működni kellene. Ennek egyik oka az, hogy egymás után hozunk jogszabályokat, és nincs kifutási idő. Úgyhogy államtitkár úrral mélyen egyetértünk abban, hogy fokozatosság szükséges, és lépésről lépésre kell haladni ezen a területen. Emlékezzünk vissza a hatos csomagra, a kettős csomagra, voltak olyan döntéseink, amit kétszer hoztunk meg, sokszor ellentmondás is feszült közöttük. Tehát egy ilyen kritikus területen ez a mértékletesség mindenféleképpen indokolt annál is inkább, mert ez irányítási kérdés is. Tudom, hogy dinamikus irányításról beszélünk, de ennek kell hogy legyen szervezete, ezt kell hogy figyelje is valaki, ez jelen pillanatban még nem épült meg.

Ami az infrastruktúrát illeti, nagyon érdekes, hogy pont Madridban volt ez a találkozó, ugyanis meg akartam kérdezni, de annyira jó ez a tájékoztató, hogy nem kell megkérdeznem, hogy melyik az az egyetlen tagállam, amelyik nem tudja a 10 százalékos összekapcsolást biztosítani, és kiderül, hogy Spanyolország, s olvasom Juncker nyilatkozatát, amiben azt mondja, hogy Spanyolországot, Franciaországot és Portugáliát állítja példaként. Azt gondolom, hogy itt megbicsaklott a dolog, mert Spanyolország e tekintetben nem tudja hozni; a növekedés tekintetében igen, de egyébként a cél elérése tekintetében nyilvánvalóan ezt nem tudja hozni.

Ez is jelzi, hogy eltérő fejlettségűek a tagállamok, ezért egy közös szintre kell valahogy hozni, tehát azt a legkisebb minimumot kell első lépésben meghatározni, amit teljesíteni lehet, mert 2020-ig is még nagyon sok minden fog történni. Ha előre

fogunk szaladni a szabályozással, és nem lesz infrastruktúra mögötte, akkor nem előnye lesz ennek a rendszernek, hanem hátránya lesz ennek a rendszernek. Tehát a lépéseket csak párhuzamosan, infrastrukturális szabályozási lépést kell meghozni, és ebben bizony benne van a harmadik energiacsomag kérdése.

Nyolc olyan tagállam van összességében, amellyel a Bizottságnak többé-kevésbé vitája van, technikai és egyéb természetű vita, mert nyilvánvalóan mindenki a saját legjobb pozícióját szeretné kihasználni. Ha ezt a legjobb pozíciót nézem, akkor megint a szabályozási részre visszamegyek, szuverenitási kérdést érint, erősen szuverenitási kérdést érint az, amikor egy tagállamnak egy másik országgal kötött beszállítói szerződését előzetes normakontrollal, ha úgy tetszik, a Bizottság megfelelő irányító testületének be kell mutatni. Ez így nem jó, ez biztos, hogy nem is szabad, hogy így legyen. Olyan álláspontot kell ezen a területen meghatározni, ami a 28 tagállam teljes támogatottságával bír.

Ami a jogszabályi háttér megteremtését illeni: annak pedig olyannak kell lennie, ami nem megy szembe a szerződéssel. Tehát csak olyan jogszabályokat lehet létrehozni - nem kormányközi, nem megerőltetett, nem megkeresni a kiskapukat, mert folyton kiskapukat keresünk -, amelyek kifejezetten a szerződés szellemével megegyezők, és annak a kereteit nem feszegető jogszabályi csomagok, azt gondolom, hogy ezt a Parlamentben mi minden további nélkül tudjuk támogatni. Köszönöm, elnök úr.

ELNÖK: Köszönöm szépen alelnök asszonynak, hogy ilyen rövid volt, hiszen 11 órakor kezdődik a plenáris ülés. Addig még van 13 és fél percünk a kérdésekre. *(Jelzésre:)* Bana alelnök úr, tessék parancsolni!

Kérdések, észrevételek, reflexiók

BANA TIBOR (Jobbik), a bizottság alelnöke: Köszönöm, elnök úr. Tisztelt Nagykövet Úr! Tisztelt Államtitkár Úr! Ígérem, hogy rövid leszek. Igazából valóban kimerítő tájékoztatókat kaphattunk, ezeket szeretném is megköszönni. Kérdést csak részben tennék fel, inkább véleményt mondanék. A Jobbik a megfogalmazott célokkal egyet tud érteni, és a hálózatok összekapcsolását fontosnak tartjuk.

Ami ebben kérdésben a legfontosabb - és ez elhangzott itt kormányzati oldalról is szerencsére előttem -, hogy a nemzeti önrendelkezésünk, szuverenitásunk kellő módon meg tudjon jelenni. Gondolok itt például az energiamix kérdésére. Én bízom benne, hogy valóban nem merül fel az, hogy itt bármiféle változás következhet be azzal összefüggésében, hogy ez esetleg nem marad tagállami hatáskörben, hiszen ez például abból a szempontból is fontos, hogy mi is azt gondoljuk, hogy a nukleáris energiára támaszkodnunk kell hosszú távon, és ebből egyenesen következik az, hogy adott esetben Oroszországgal tárgyalásokat kell folytatnunk, de a gázellátás kérdése is felmerült államtitkár úr részéről. Úgyhogy én azt kérem, hogy ezekben az ügyekben valóban a megfelelő uniós szintereken határozottan álljon ki a kormány a nemzeti érdekeink mellett, és a tárgyalások során ezt képviseljük.

Amit hallhattunk, az szerencsére ebbe az irányba mutat, de folyamatosan ezt követni is kell. Köszönöm szépen.

ELNÖK: Köszönöm szépen. Képviselőtársaim részéről nincs több kérdés, úgyhogy megadom a szót a válasza az előadóknak nemcsak a feltett képviselői kérdéssel kapcsolatban, hanem esetleg kommentálni, amit az alelnök asszony is elmondott. Tessék parancsolni!

DR. ARADSZKI ANDRÁS államtitkár (Nemzeti Fejlesztési Minisztérium): Szívesen mondok pár szót, de én teljes mértékben egyetértek azzal, amit a képviselő asszony mondott. Bana Tibor alelnök úr figyelemfelhívására: lehet, hogy nem elég hangsúlyosan mondtam, de az energiamixben az atomenergia fenntartásához Magyarország ragaszkodik, és ebben vannak szövetségeseink, tehát nem vagyunk egyedül, bár van egyfajta tengely a másik oldalon is, de úgy gondolom, hogy itt a 28-ak többsége úgy gondolkodik, ahogy mi.

DR. SZÚCS TAMÁS, az Európai Bizottság Magyarországi Képviselőtársaság vezetője: Én is örömmel hallottam mind a két utánam következő hozzászólást. Azt hiszem, az elvekkkel kapcsolatban mindenki egyetért. Az nyilvánvaló - ahogy én is említettem -, hogy itt egy hosszas tárgyalási folyamat első lépéseit tesszük most meg, de azt látom, hogy jó irányba indulunk.

Értjük a szuverenitásra vonatkozó felvetést, nyilván nem ennél az asztalnál fog ez a dolog eldőlni. Annyit talán a bizottsági javaslat védelmében, ha szabad így fogalmazni, érdemes megemlíteni, hogy itt a véleményeink szerint nem elsősorban ez az aspektus a legfontosabb, hanem az, hogy minél erősebb és hatékonyabb legyen az Unió fellépése. De még egyszer hangsúlyozom, értjük ezt a felvetést, csak a tapasztalat azt mutatja, hogy általában sokkal jobb eredményeket tudunk elérni, főleg nagy külső szereplőkkel szemben, ha közösen lépünk, és nem önmagukban kisebb-nagyobb országok külön-külön.

ELNÖK: Köszönjük szépen, nagykövet úr. Szeretném megköszönni alelnök asszonynak, hogy megtisztelte ülésünket, és az Európai Parlament álláspontját is elmondta. Úgy hiszem, hogy ez az a téma, ami leginkább foglalkoztatja nemcsak az európai közvéleményt, hanem bizottságunkat is. Több európai uniós rendezvény lesz, ahol remélem, hogy bizottságunk képviselői az elkövetkezendő 3-4 hónap során részt tudnak venni. Valóban, ebben az értelemben igaz van Šefčovič alelnök úrnak, hogy ez egy olyan horderejű intézkedés vagy esemény lesz az Európai Unióban, ami nem egyik napról a másik napra fog megszületni, ugyanakkor meghatározza az elkövetkezendő évtizedek közös együttműködését. Hiszen ahogyan a kormányunk elkezdte a rezsicsökkentést, most már az Európai Unió több tagországa is ezt folytatja, hiszen nem lehet versenyképes a magyar gazdaság az Amerikai Egyesült Államok olcsó energiájával, és most már az Unió is hál' istennek látja, hogy ez a versenyképesség növelését alapvetően meghatározza.

Tisztelt Bizottság! Megköszönöm az előadók rövid előadását. Tájékoztatom képviselőtársaimat, hogy a bizottság soron következő ülésére várhatóan március 16-án 11 órakor kerül sor a főemelet 66. számú termében. A tervezett napirendi pontjaink: Magyarország európai uniós tagságával összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről - 2011 - szülő beszámoló B/30. szám alatt, Magyarország európai uniós tagságával összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről - 2012 - szülő beszámoló B/35. szám alatt, valamint Magyarország európai uniós tagságával összefüggő kérdésekről és az európai integráció helyzetéről - 2013 - szülő beszámoló, amit a B/51. számon kaptak kézhez képviselőtársaim korábban. A beszámolók megvitatása a házszabály 85. (2) bekezdése alapján, és lehetőség szerint határozathozatal is lesz. Beszámolót tárgyaló bizottságként fog ez a téma nálunk szerepelni. Az előterjesztő a Miniszterelnökség képviselője.

Az ülés berekesztése

Tisztelt Képviselőtársaim! Köszönöm a megjelenést. Az ülést bezárom!
Viszontlátásra.

(Az ülés befejezésének időpontja: 10 óra 53 perc)

Dr. Hörsik Richárd
a bizottság elnöke

Jegyzőkönyvvezető: Nánásiné Czapári Judit